

свиря и играя. Та това ако е грѣхъ...

— Богъ е далъ време и за свирене и за игране. Но трѣбва и да се работи. Да не се чака други да работятъ за насъ. Който не работи, прибѣгва до просия. Милостивитѣ даватъ отъ спестеното. Съ това ленивитѣ вършатъ ново прегрѣшение.

Костенурката, увлечена въ поуката на светеца била забравила, че държи щуреца и го оставила свободенъ.

Щомъ щурецътъ се почувствувалъ отърванъ отъ тежкия кракъ на костенурката,

тихо се поотдалечилъ и изви-калъ:

— Щомъ тѣй приказвашъ, не си свети Петъръ. Кой знае какъвъ ленивъ просякъ си, а тая глупава костенурка те взема за светецъ!

Изсмѣлъ се щурецътъ и се изгубилъ изъ ливадата.

А костенурката казала:

— Право казвашъ, свети Петре: мързеливецътъ и прахосникътъ не познаватъ светиитѣ. И нѣма добро да видятъ!

Свети Петъръ благословилъ костенурката за тия мждри думи. И отъ тогава хората смѣтатъ за грѣшно да убиватъ костенурка.

Ив. Кириловъ

СКИОРЪ

Скиоръ да стана азъ желая,
съ полета си свѣта да смая!

Безстрашенъ, смѣлъ като орлитѣ,
да литна вихрено съсъ скитѣ

надъ урви, прѣспи и сипѣи
и вѣтърътъ край менъ да пѣе.

Въ простора бързъ като стрела,
съ могъщи орлови крила,

да се опивамъ въ тишината
отъ снѣжний лѣхъ на планината.

Презрѣлъ страха, надвилъ умора,
надминалъ всичкитѣ скиори,

и въ нѣкоя олимпияда
да взема първата награда!

Ст. Цанкова-Стоянова

